

ROKYTNÓ

50

**let ledního
hokeje**

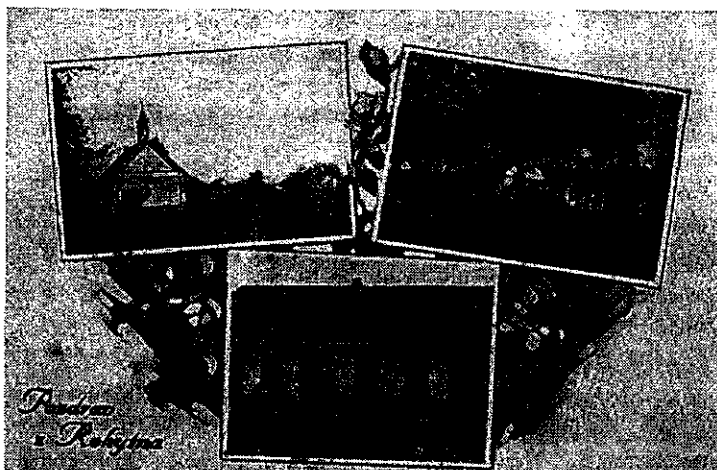

Vážení a milí sportovci, občané a přátelé, myšlenka napsat a pro paměť zachovat vzpomínky na počátek hokeje v Rokytně vznikla při obnovení činnosti tohoto masového sportu v rámci aktivity mladých členů Jednotného zemědělského družstva před čtyřmi léty.

Zaposlouchejme se proto do vyprávění našich spoluobčanů, kteří v jednotlivých částech této brožury dávají průchod svým vzpomínkám, aby dokumentovali svou sílu a vůli, že ve svém mládí byli zapálenými sportovci. Svým nadšením a obětavostí dokázali z těžkých začátků, zejména pak v letech okupace hitlerovským Německem, docílit velkých úspěchů, které jméno naší obce vynesly daleko za hranice našeho okresu do celé východočeské oblasti.

Z hokeje se stal postupem času náš národní masový sport a je proto na místě ocenit i to malé zrníčko zásluh o jeho rozvoj u nás v Rokytně. Všichni ti, kdo byli ochotni své vzpomínky napsat, učinili tak s přáním, aby jak současní funkcionáři, tak i hráči našeho hokejového oddílu v tom viděli posilu pro svou činnost a získali tak dostatek vůle i optimismu pokračovat v tradicích svých předchůdců. Z knihy zápisů je možné také vycítit onen zápal poctivých funkcionářů a snahu o prosazení dobré věci, který pro začátky hokeje i jeho průběh a vytváření finančního zázemí, měl výsledný úspěch. Ovšem i u nás došlo postupně od padesátých do sedmdesátých let ke značné ochablosti funkcionářské činnosti, vyvolané celkovou společenskou atmosférou tohoto období.

Je potřeba o to více ocenit postupnou vůli našeho JZD, jehož představenstvo jako sponzor našeho hokeje si vzalo za úkol pomáhat svým mladým členům i dalším občanům ve sportovní činnosti. Dnes se opět hokeji u nás daří. Avšak i nadále platí, že každá dobrovolná práce v naší společnosti vyžaduje občany obětavé, cílevědomé a především oddané své činnosti. A právě jim chceme touto brožurou pomoci, neboť nejednou ze vzpomínek, jak budete číst, vytryskne nakonec onen ničím nenahraditelný pocit člověka, že se cítil šťasten, když svým kamarádům a přátelům dokázal dát chvíli radosti.

Historie sportu, fotbalu a hokeje vzpomínkami Oty Čapka

V Rokytně byla založena Federace dělnické tělocvičné jednoty FDTJ v době po první světové válce, v letech 1922. Pamatuji se, že v ní cvičili František Zběhlík, Václav Zbudil, Jan Chvála, Jaroslav Kubizňák, Marie Zběhlíková, Františka Zbudilová, Bohumíra Poláková a další. Cvičilo se v hostinci u Pitřů, dvakrát týdně. Když bylo pěkné počasí, cvičily dorostenky u Fuksů na dvoře. Zpívaly Rostou, rostou konopí za cestou.

Také jeli cvičit do Nového Hradce Králové na žebříňáku ověšeném břízkami a topolinami. Tetička Trojanová půjčila koně, měla krupařství.

Na cvičení jsme byli pohoštěni bílou kávou a koláči. Cvičení se zúčastnilo žactvo, dorostenci, muži a ženy. Dorostenky cvičily s kroužky o průměru asi 30 cm, zdobené byly modrými stužkami. Žáci cvičili s praporky a jejich cvičitelem byl Václav Rážek, čp. 42. Na cvičební úbor žáků se pamatuji, ostatní už ne. Sám jsem byl účasten jako divák.

Žáci měli krátké režné kalhotky, plácitou čepici, bílou košili a měli rudé pásy na kalhotkách. Cestou na cvičení i zpět se zpívalo.

DTJ cvičila v hospodě u Pitřů, kde bylo tělocvičné nářadí, hrazda, bradla, žíněnka a kužele. DTJ v Rokytně skončila snad v roce 1925 a tělocvičné nářadí bylo převezeno do Ředic.

Sokol v Rokytně byl založen po válce učitelem Balcarem a Flecháčkem. Cvičilo se v hostinci u Koubků, později Čermáků. Členská základna byla dosti silná od žáků až po dospělé. Sokol v Rokytně trval až do roku 1942 a jeho cvičenci zorganizovali v Rokytně několik veřejných cvičení. Jedním z posledních náčelníků byl Josef Bernkraut a Sláva Bareš.

U Škrhy byl pekařem Stanislav Páral z Holic, který byl svazovým rozhodčím. Pamatuji se, že jsem mu dával od pošťáka koresp. lístky, kam má jít soudcovat. Z jeho podnětu byl v Rokytně založen fotbalový klub. To bylo v roce 1931. Předsedou klubu byl František Čapek, čp. 76, jednatelem František Mohaupt, členové výboru Václav Čapek, František Kocián trafikant, Vojtěch Čenčík. Hřiště bylo na něvsi, kde je dnes pomník padlých. Nadšení pro fotbal bylo velké. Hráčů bylo dostatek, už všechny nepamatuji, ale vím, že brankářem byl Franta Čenčík. Drezy se skládaly z červených triček a bílých trenýrek. Vybavení klubu financovali příznivci, Škrha dal brány. Návštěvnost na zápasy byla vždy velká. Hrál se s okolními obcemi Dřítěč, Býšť, šlo o zápasy přátelské.

O posvícení zde hrál fotbalový klub z Holic, který byl přivítán hudbou u rybníka. Při tomto zápase došlo k úrazu hráče z Holic. Ten byl léčen v nemocnici a tím vznikla otázka náhrady léčení. Zakladatelé klubu nepostupovali správně a založení klubu neregistrovali na okresním hejtmánství v Pardubicích. Tuto věc vyšetřoval čet. strážmistr Hrdlička z Býště. Z hejtmánství přišlo rozhodnutí fotb. klub rozpustit nebo založit na řádných stanovách. Nebude-li takto postupováno, funkcionáři zaplatí Kčs 50,- pokuty nebo dostanou 24 hodiny vězení. Rozhodnuto bylo bohužel tak, že se fotbal rozpustí, drezy byly uloženy na obecním úřadě u starosty Františka Flekače. Byla svolána členská schůze, kde bylo rozhodnuto drezy rozprodat mezi členy a za peníze koupit pro školu radio. Po koupi radia zbylo Kčs 80,-, které měl u sebe pokladník. K pokladníkovi přišli příznivci hokeje a požádali ho o zbylé peníze na nákup hokejek. Bylo jim vyhověno a koupě hokejek v Hradci Králové byla uskutečněna. Tím začíná era rokytenského hokeje.

Sám jsem žádnou funkci v hokeji neměl, ale vím, že na rozdíl od fotbalu se hokej v Rokytně velmi zalíbil, měl nejen dostatek hráčů, ale i příznivců. Rovněž výsledky v soutěžích byly dobré a svého času přesáhly i rámec okresu.

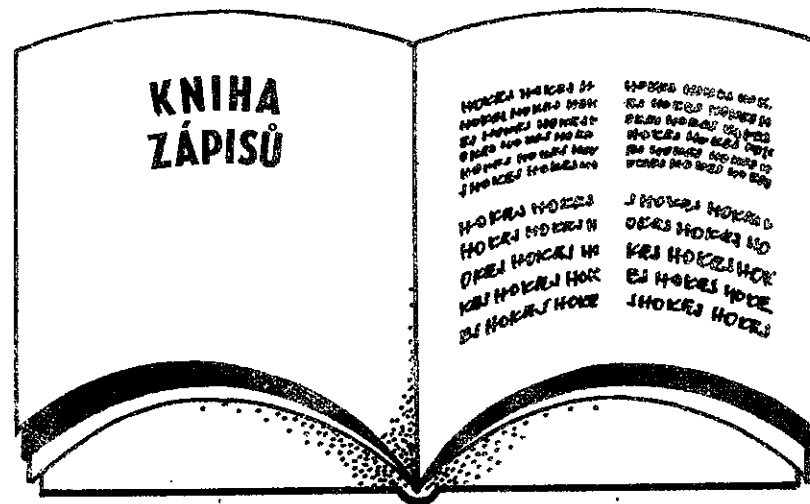
Jak jsme začínali - vzpomíná Josef Vondrouš

První brusle jsme měli šeksny na kličku /špičaté/ a začínal jsem hrát se samorostlou hokejkou. Později jsem si koupil brusle Kanady, které se přišroubovaly na normální bežáky. Bylo mi tenkrát 15 let, t. j. v roce 1937. V tu dobu jsme měli celkem 6 hráčů. Pamatuji se, že prvním brankářem byl Ota Beran, dále hráli Frant. Mazura, Olda Čapek, Josef Šimek, Stanislav Havlíček, Lad. Havlíček, někdy za nás hrál Opletal ze Sezemic a Wurzel z Hronova /studoval na uč. ústavu v Hradci Králové/.

Většinou jsme hráli jen přátelské zápasy se sousedními obcemi Bohumileč, Chvojenec, Choteč. Hráli jsme na Havlíčkově rybníku, později na rybníku obecním, strojili jsme se u Havlíčků. Hokejky byly samorostlé, později jsme měli už kupované, většinou od Vendy Trojana z Bohumilče. Dále se jezdilo nakupovat do Holic, fa Vinař. Výstroj se skládala ze žlutých trenýrek, dresy byly vínové červené, chrániče z pláště na kola. Branky byly dřevěné, vzadu bylo pletivo upletené Slávou Barešem a Standou Havlíčkem, mantinely ze začátku nebyly žádné, kolem kluziště jsme kladli prkna 20 cm vysoká a ta se opřela o nahnutý sníh, jak se uklízelo hřiště. Každý si samozřejmě všechno musel pořídit ze svého, na zápasy jsme jezdili na kolách.

V podobném stavu jsme pokračovali i další léta, t. j. v letech 1938-1940. V roce 1940 přišla velmi tuhá zima se spoustou sněhu a tenkrát bylo nařízeno odstranit sníh z cest - hlavně zévéje. V naší obci se sešlo mnoho občanů. Když jsme sníh ze silnice uklidili, šli jsme uklidit sníh na obecní rybník, kde jsme měli hřiště. Naši muzikanti přinesli hudební nástroje a k práci se vyhrávalo. Brutar pískal klérinet, Vondrouš a Boček hráli na trubky, heligón foukal Václav Vondrouš.

V roce 1941 jsme začali hrát organizovaně, pověst o našem hokeji se rozšířila do okolí a k nám na zápasy chodili diváci v hojném počtu. V roce 1942 byl u nás oficiálně ustaven klub pod názvem HC ROKYTNO. Hokej už tenkrát zapustil u nás v Rokytne své kořeny a mohu říci, že nás všechny spojoval a neměli jsme mezi sebou rozdílu. Byli jsme mladí, měli jsme mnoho elánu a hokej u nás už natrvalo zekotvil.

Činnost Rokytenského hokeje v letech 1942 až 1951 podle knihy zápisů

První zápis má datum 8. srpna 1942 a obsahuje jednání o 1. valné hromadě HC Rokytno, konané v hostinci u Čermáků. Byl na ní zvolen devítičlenný výbor, předseda a místopředseda. Předsedou byl zvolen Jindřich Vrbata, místopředsedou Josef Bareš, členové výboru: Jaroslav Bareš, Rudolf Kocián, Stanislav Havlíček, Vladimír Havlíček, František Kaplan, Josef Čapek č.p. 88, Jaroslav Minařík, Jaroslav Čapek, Josef Vondrouš. Byl zhodnocen stav inventáře a stanoveny členské příspěvky: pro členy zakládající K 20,-- jednorázově, pro členy činné K 12,-- ročně, dorost K 2,--, členové přispívající K 10,-- ročně. Byla také podána St. Havlíčkem zpráva o hokejové činnosti rokytenských sportovců od roku 1932, která není doložena.

Na následující schůzi ústředního výboru HC Rokytno dne 10. 8. 1942, konané v hostinci u Trojanů a zahájené v 10 hod. večer, byla provedena volba činovníků a zvoleni byli: jednatel Vl. Havlíček, tajemník Josef Čapek, pokladník a účetní St. Havlíček, zapisovatel Jar. Minařík, archivář Vl. Havlíček, správci klubu St. Havlíček a Rud. Kocián, společenský odbor Fr. Fuksa, revizoři účtu Jar. Čapek a Frant. Kaplan, náčelník Jar. Bareš.

Zde bylo dohodnuto uspořádat "Dožínkový koncert" na návsi v Topolině k získání finančních prostředků pro klub, termín byl určen na den 23. 8. 1942. Podle zprávy dalšího zápisu ze dne 26. 8. 1942 činil čistý výnos z dožínkové slavnosti K 1.566,80. Současně bylo projednáno, že klub uspořádá posvícenský koncert v pondělí. Podle zápisu ze dne 2. 10. 1942 bylo získáno pro klub K 675,-- čistého výnosu. Dále bylo dohodnuto uspořádat kabaret, který se uskutečnil ve dnech 28. a 29. 11. u Pitřů. Učinkovala v něm rokytenská čtyřka: Čenčík, Mládek, Izáková Anežka, Trojanová Jiřina, Bareš J., Vondrouš J. Na schůzi 6. 11. 1942 navrhl Jaroslav Bareš založit tabl. tenisový oddíl, což pro obavu, jak toto financovat, neprošlo.

Kniha zápisů obsahuje také seznam 63 občanů, kteří přistoupili za členy hokejového klubu dne 31. ledna 1943 a složili dobrovolné příspěvky v celkové hodnotě K 1 565,--. To dokumentuje spontánnost převážné části občanů Rokytna ve snaze pomoci klubu v jeho sportovní činnosti. Tato podpora sehrávala svou důležitou roli i po celé další dlouhé období a její vliv, se dá říci, má dopad až do současnosti, kdy došlo k obnovení tradic.

Dalším důležitým a dá se říci i poučným prvkem práce činovníků klubu byla pravidelnost konání výborových i členských schůzí, a to i v tom, že schůze byly zahajovány až ve 21 hodin, neboť teprve potom zbýval čas po celodenních úkolech členů, především v hospodářstvích. Přitom účast bývala téměř vždy stoprocentní.

Klub neměl mecenáše, který by hmotně zajišťoval potřeby hráčů a provoz kluziště. V zápisech je vidět snaha pomoci si různými společenskými akcemi, jako byly taneční zábavy, ve válce koncerty a kabarety, dožínky a jiné slavnosti. Klub se tak stal i nositelem společenské činnosti v obci a ve válce pak i posilou v boji proti okupantům. Vždyť ne jeden člen byl v závěru válečných let zapojen do odbojové a partyzánské činnosti.

Pokud jde o vlastní sportovní výsledky, dá se o nich říci, že přinesly Rokytanu věhlas nejen na Pardubicku, ale i dále.

Ve funkci předsedy klubu se vystřídalí:

Jindřich Vrbata	1942 - 1945
Jaroslav Bareš	1945 - 1946
Stanislav Havlíček	1946 - 1948
Jaroslav Bareš	1948 - 1949
Vladimír Havlíček	1949 - 1950
Bohuslav Hoffman	1950 -

Je třeba také vzpomenout a vzdát dík zapisovatelům ze schůzí, jejichž prostřednictvím se nám zachovaly skutečnosti, zkušenosti i starosti, které činovníky klubu provázely.

Vystřídalo se jich skutečně mnoho: Jaroslav Minařík, Josef Vondrouš, Stanislav Rádl, Vladimír Havlíček, Jiří Zběhlík, Josef Husák (jeho zápisy jsou zvláště obsáhlé), Fuksa František, ing. Vladimír Havlíček, Jaroslav Bareš, Jaroslav Dibelka a Jan Trojan.

Rovněž ve funkcích členů výboru se vystřídalo mnoho členů klubu. Z toho se dá usuzovat, že vlastně o funkcionáře nebyla nouze.

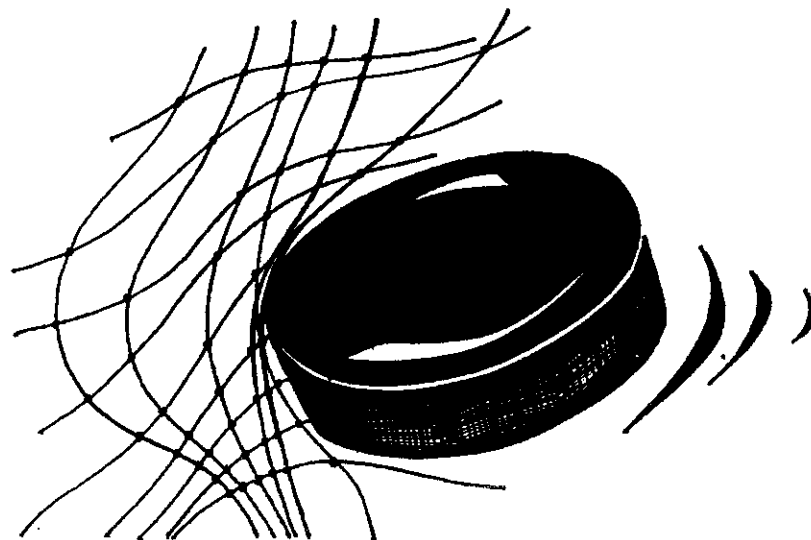
Sportovní výsledky

Podle knihy zápisů bylo možno zjistit tyto výsledky soutěží:

Sezona 1942/43 - Rokytno obsadilo 1. místo v I. třídě Holičského okrsku a v postupu do Východočeské divize ve finále podlehl SK Chrudim 1:0

1945/46	1. mužstvo sehrálo 8 zápasů, 4 výhry, 4 prohry
	dorost 1 1 1
	žáci 1 1
1948/49	sehráno 14 zápasů, 12 vítězství, 1 nerozh.
	1 prohra
	skóre: 112 : 45

Z uvedeného je zřejmé, že zápisy většinou postrádají vyhodnocení soutěže.

Slávek Bareš 1940 - Havlíčkův rybník

Vzpomínky Slávy Bareše

Hokej se v Rokytne začal hrát v roce 1934, i když jeho vlastní organizování začíná o tři roky dříve. Hrál se na bývalém Havlíčkově rybníku dřevěnou kuličkou, za hole sloužily zahnuté větve, nejčastěji z vrby. Branky jsme si označovali zutými botami. Brusle byly na kličku a neměli jsme žádné chrániče. Naše hra trvala celé nedělní odpoledne, až do setmění.

Přátelské zápasy byly hrány s Chvojencem a Bělečkem. Nejlepšími hráči byli Standa Havlíček a Opletal ze Sezemic. Žakovské mužstvo sehrálo první zápas v roce 1934 v Sezemicích s výsledkem 3:3.

Částečně si pamatuji sestavu:

Sláva Bareš - brankář

Václav Kašpar, Jar. Čapek - obrana

Fr. Mládek, Frant. Fuksa, Vlad. Havlíček - útok

Dospělí hráli v tentýž den v Bělečku a prohráli. Potom následovala přátelská utkání s Chvojencem, Bělečkem, Redicemi, Rovní a Rapidem Pardubice. Hrál se bez mantinelů, branky byly ze dřeva a bez sítí, hrací plocha nebyla označena.

Pro hokej v Rokytne byli nejvíce zaníceni Standa Havlíček a Sláva Bareš. Obstarali prkna od p. Bednáře z Holice, společně vyrobili dřevěné branky s drátěnou sítí a začíná se připravovat kluziště na obecním rybníku, kde již jsou mantinely z dlouhých prken spojovaných špalíky. Hřebíky a bery na ležnování se získaly na dluh u Škrhů.

Máme sice svou pokladnu, ale většinou velmi chudou. Pořádáme taneční zábavy, kabarety a plesy. Naše schůzová místnost byla v hospodě u Trojanů, výbor se scházel každé úterý. Prvním předsedou hokejového oddílu Sokola Rokytno byl zvolen Václav Kocián.

V zimní sezoně 1940 - 1941 začínáme hrát jako řádně registrovaný klub. Hokejová župa byla rozdělena do 4 okrsků a sahala od Kolína až po Vrchlabí. Byly to okrsky Pardubický, Přeloučský, Holický a Orlický. Český hokejový svaz byl rozdělen takto: I. liga, II. liga - divize, I. třída, II. třída.

Rokytno bylo zařazeno do I. třídy Holického okrsku s těmito účastníky: Holice, Rokytno, Chvojenec, Turovo-městský. My jsme hráli pod hlavičkou Sokol Rokytno. Svou skupinu vyhráváme a hrajeme kvalifikaci do divize s vítězem Orlického okrsku, a to s Vysokým Mýtem na jeho kluzišti. Začátek zápasu byl určen na 10 hodin v neděli. Do Kostěnic jsme odjeli na kolech, pokračovali jsme vlakem do Žámarsku a odtud pěšky do Mýta. Mráz dosáhl -15°C, byla hustá mlha, viditelnost na 10 m. Zpozdili jsme se o 30 minut. Na umělém kluzišti nás hostitelé vítají velmi přátelsky, hraje reprodukováná hudba. Do šatny dostáváme teplý čaj s citronem. Ač je začátek značně opožděn, nikdo neprotestuje. Zápas řídil profesor Kudrnáč z Litomyšle. Dle hracího řádu dostáváme jako hostující klub K 300,- a na cestovné K 500,---.

Do utkání jsme nastupovali nedostatečně vybaveni. Máme červená tílka s označením na prsou písmeny ROKYTNO, každý hráč má jedno písmeno, takže při nástupu vytváříme jména naší obce. Trenýrky jsou žluté, tmavomodré stulpny, chrániče vlastní výroby ze starých plstěných klobouků, z nichž byla odstřižena obruba, klobouk se rozpůlil, k tomu se přišily proužky gumy a spodní část se vystužila bandáží. Brankář má chrániče na nohy /betony/, prošívaný chránič na prsa /zástěru/, na rukou má prošívané rukavice. Ostatní hráči měli svoje rukavice. Podle žlutých trenýrek nám hlasatel dává zahrát vtipnou písničku - Já mám devět kanárů - která byla tehdy velmi populární. Návštěva byla velká, diváci nás vřele uvítali potleskem. Zápas jsme prohráli 3:2. Přesto jsme smutni nebyli, pro nás to byl výsledek lichotivý.

Naše sestava: brankář - Láďa Šafránek
obrana - Sláva Bareš, Míla Třešňák, Václav Kašpar
1. útok - Stan. Havlíček, Vlad. Havlíček,
Josef Vondrouš
2. útok - Jaroslav Čapek, Frant. Fuksa, Ja-
roslav Hladík

Kapitán a hrající trenér Sláva Bareš.

Touto prohrou nám byl znemožněn postup a pokračovali jsme
dále ve své skupině.

z leva: Jindra Bareš, Josef Vondrouš, Václav Kašpar, Sta-
nislav Havlíček, Jaroslav Čapek, Jaroslav Bareš,
František Fuksa, Ladislav Havlíček
uprostřed: Ladislav Šafránek - brankář

snímek z roku 1940

Sezona 1941 - 1942

Bez porážky znovu vyhráváme skupinu a opět hrajeme v
kvalifikaci a znovu s Vysokým Mýtem. Náš oddíl byl pořada-
telem, ale Vysokému Mýtu jsme nabídli, že zápas sehraje
u nich za úhradu K 1 000,--. Soupeř nabídku nepřijal a tak
se hrálo v Rokytne na rybníku. V normálním čase byl stav
0:0, v nastavovaném čase 3x po 10 min. hrubého času nebylo
opět rozhodnuto.

Došlo k losování za přítomnosti všech hráčů seskupených do
kruhu. V jeho středu zůstali kapitáni. Losování provedl
rozhodčí Čechmánek. Nám přálo štěstí, los jsme vyhráli a tím
jsme postoupili do dalšího kola, kde byl naším soupeřem
SK Chrudim.

Na tento zápas, který se hrál opět v Rokytne byla pro-
vedena velká propagace, opatřili jsme vytištěné plakáty s
hokejistou. Hrálo se v neděli odpoledne. Měli jsme reprodu-
kovanou hudbu zavedenou od Kociánů. Diváků přišlo kolem
jednoho tisíce, a to jak z Rokytne, tak i širokého okolí.
Zápas jsme vyhráli.

Po tomto úspěchu jsme byli pořadateli druhého finálo-
vého zápasu. SK Chrudim nám nabízel převzetí pořadatele
za úhradu K 1 000,-- , ale tentokrát jsme odmítli my. I dru-
hý zápas se nám vydařil, neboť i přes prohru 0:1 jsme po-
stoupili do D I V I Z E .

Sezona 1942 - 1943

Po Heydrichiádě došlo k rozpuštění Sokola. Museli jsme
žádat o povolení činnosti na Zemském úřadě v Praze. Činnost
nám byla povolena pod názvem HC Rokytno. Předsedou klubu
byl zvolen Jindřich Vrbata, velký příznivec hokeje.
V první sezoně divize jsme se umístili na 5. místě.

Výsledky zápasů: LTC Pardubice - HC Rokytno 11:3
HC Rokytno - SK Přelouč 2:2
SK Chrudim - HC Rokytno 4:0
HC Rokytno - SK Polička 0:2
HC Rokytno - Rapid Pard. 7:3

Naposledy jsme hráli na rybníce, protože začínáme budovat
umělé kluziště na obecní zahradě. Příprava zbudování klu-
ziště si vyžádala práce v počtu 1 000 hodin, z nichž nejví-
ce odpracoval Sláva Bareš a žáci, např. bratři Izákové.
Bylo nutné vyrovnat terén, který se na straně ke Kloučkově
stodole zvyšoval o 40 cm. Vyhotovali jsme vysoké mantinely,
postavili kabinu, kterou nám zhotovil truhlář František
Svědih. Museli jsme koupit čerpadlo na vodu na děláni le-
du. Potom došlo na investici největší, t. j. osvětlení klu-
ziště, které vybudovala firma Zeman Sezemice. Potřebujeme
sloupy a tak se obracíme na majitele lesů o darování bor-
vic. Setkali jsme se většinou s pochopením a tak se osvě-
tlení podařilo dokončit. Při jeho prvním zapojení večer při-
jeli hasiči z Újezda v domění, že v Rokytne hoří. Bylo z
toho trochu hecování.

Kluziště mělo sloužit v létě jako cvičiště, proto se
provádí parková úprava, vysazujeme okrasné stromy a keře.
Celý prostor byl oplocen.

Osvětlení mělo veliký význam, protože jsme mohli večer
trenovat.

V brance se vystřídali tito hráči:

Láda Šafránek Drahoš, Miroslav Svatoň Roveň, Jindřich Bareš Rokytno, Václav Smetana Rokytno, Jindřich Pulpán Rokytno.

Nejlepší obranná dvojice: Sláva Bareš, Miloslav Třešňák

Při zajišťování zápasů nám dělala největší potíže přeprava. Většinou jsme jezdili na kolách. Do Uherska, kde měl kluziště Turovomeštský, což je 25 km, na saních.

Válečná léta dále deptejí náš národ a nás to postihuje tím, že někteří naši hráči musí odjet do Reichu na nucené práce. Jsou to: Fr. Fuka, Jar. Čapek, Vlad. Havlíček. Provádíme nábor nových hráčů v Chotči, odkud získáváme Lad. Kašpara, Milana Veselého, ze Starého Hradiště pak Pepu Hladěnu. A hokej hrajeme dále. V divizi jsme byli dvě roky. Potom jsme nestačili ani herně, ani finančně. Tak např. Polička nás stála K 3 000,--.

Provádí se reorganizace župy. Rokytno hraje v Orlické skupině, kde je Litomyšl a Ústí n. Orł. Přátelské zápasy jsme sehráli v Novém Hradci, v Třebechovicích, ve Chvojnici, Starém Hradišti a ve Studánce. Za jeden den jsme také dokázali sehrát dva zápasy, v Pardubicích s Rapidem za K 500,-- a odpoledne v Chrudimi za K 000,-- K.

Mužstvo se omlazuje a ze starého kádru zůstává Sláva Bareš, Milan Veselý, Vlad. Havlíček, Jaroslav Hladík. Příchazejí Fran. a Láda Kašparovi, Zdeněk a Mirek Izákoví, Josef Husák, Frant. Daníhelka z Újezda, Jiří Čermák.

A nakonec něco o pojetí naší hry. Byl jsem hrajícím kapitánem a ve hře jsem prosezoval forčeking. Křídla pomáhají při bránění, obránci se vysouvají na útočnou modrou. Styl hry závisí na dobré a přesné přihrávce. Trpělivým vysvětlováním, zejména o přestávkách jsme utužovali bojovnost a vytrvalost mužstva.

zleva: Mil. Veselý Choteč, Lad. Kašpar Choteč, Josef Vondrouš, Jar. Hladík Choteč, St. Havlíček, Stan. Rádł

klečící: Jar. Bareš, Jin. Bareš, M. Třešňák Choteč
snímek z roku 1943

zleva: Jos. Hladěna Hradiště, Fr. Kašpar, Lad. Havlíček, Jos. Vondrouš, Jar. Bareš, L. Kašpar Choteč, Václav Smetana, Jar. Hladík Choteč, Stan. Havlíček, M. Veselý Choteč

snímek z roku 1945

Vzpomínky Josefa Husáka

Sezona 1946 - 1947

Složení funkce. sboru:

předseda : Stanislav Havlíček
 1. místopř. Fr. Kocián
 2. " V. Kocián
 jednatel Josef Husák
 pokladník Jiří Zběhlík
 reviz. účtu Jos. Trojan, K. Černý, Fr. Mohaupt
 hospodář B. Hofman
 náčelník Frant. Fuka
 členové výboru: V. Čapek, E. Jedlička, R. Kocián, Jan Vrbata
 náhradníci výboru: V. Kropáček, J. Bareš
 náčelník kap. dorostu: Zd. Kaplan

Sestava I. mužstva:

branka Smetana V.
 obrana J. Bareš, L. Čermák, Josef Hladěna
 1. útok Vl. Havlíček, J. Husák, Fr. Kašpar
 2. útok L. Kašpar, Fr. Fuka, Z. Hladík
 náhradníci Zd. Beran, Krejčík, St. Havlíček, Slabý
 Kindl, J. Čermák, J. Zběhlík

HC Rokytno bylo v soutěži II. třídy Východočeské hokejové
 župy spolu s kluby: AFK Pardubice, SK Chvojenec, SK Holice
 a Rapid Pardubice

V roce 1946 byla provedena rekonstrukce a rozšíření
 osvětlení kluziště firmou Čujan Pardubice v ceně Kčs 20 750.
 Byla koupena nová tlaková pumpa a postřik kluziště za
 Kčs 7 000,--.

1. mužstvo sehrálo 13 zápasů, z toho jen 4 vítězné.
 Neúspěch byl zaviněn odcházením tzv. staré generace hráčů
 a příchodem nových mladých, sice nadšených, ale nezkuse-
 ných a nesehraných hráčů.

Sezona 1947-1948

Funkcionáři klubu:

předseda St. Havlíček
 místopředseda Fr. Kocián, V. Kropáček
 kap.-náčelník I. mužstva - Jar. Bareš
 náč. dorostu Josef Husák
 kap. " Zdeněk Kaplan
 náč. žactva Frant. Fuka
 jednatel Jos. Husák
 hospodář B. Hofman
 pokladník Jan Vrbata
 tajemník Josef Čapek

V kádru I. mužstva byli tito hráči:

V. Smetana, Jar. Bareš, Vl. Havlíček, J. Husák, P. Kindl,
 Jiří Čermák, L. Kašpar, V. Rosůlek, V. Krejčík,
 L. Čermák, Fr. Nebeský, Fr. Kohoutek, Zd. a Mir. Izák

Mistrovství se hrálo s kluby: LTC Vysoké Mýto, SK Ústí nad
 Orlicí, Star Moravany, Slavoj Holice, DTJ Pardubičky.

Protože v této sezoně byla velmi mírná zima, nepodařilo
 se vůbec udělat led na kluzišti a mistrovská soutěž ne-
 byla dokončena. Hráli jsme jen na obecním rybníku. Tam jsme
 také sehráli přátelský zápas s Rapidem Pardubice, ve kterém
 již tehdy vynikal Bronislav Danda, pozdější mnohonásobný
 reprezentant ČSR a snad i nejtechničtější hráč všech dob.

V neděli 3. srpna 1947 byla uspořádána dožínková slavnost,
 na níž zval plakát s heslem "Žně, jaké bychom si
 všichni přáli uvidíte v Rokytně, přijede obilní kombajn".
 Kombajn firmy Massery-Harys zajistil Fr. Klouček z Chotce
 a sám k tomuto účelu také nechal ke sklizni oves na poli
 proti Kosinově pazderně. Na dožínky se šlo mnoho lidí ze
 širokého okolí v takovém počtu, jako nikdy předtím. Na
 vstupném bylo získáno 24 899,60 Kčs a tak se nám podařilo
 zaplatit dluhy vzniklé postavením nového osvětlení a ještě
 nám zůstala prkna na výrobu nových vysokých mantinelů.

momentka z roku 1946
 kluziště bylo ještě bez mantinelů

Sezona 1948 - 1949

V této sezoně došlo ke sjednocení tělovýchovy a náš hokejový klub HC Rokytno byl organizačně začleněn pod Sokol Rokytno, kde byl ustaven hokejový odbor s tímto kádrem funkcionářů:

Předseda : Jar. Bareš
místopřed. : Stan. Havlíček
výbor : Fr. Kašpar, J. Husák, Fr. Svědihor, V. Smetana, Jiří Čermák, ing. Havlíček, L. Kašpar, Jar. Minařík, V. Kropáček
pokladník : Frant. Kašpar
jednatel : ing. Havlíček

Sestava I. mužstva: Smetana
J. Bareš, Zd. Izák, Mir. Izák, Fr. Kašpar, J. Husák, L. Kašpar, Jiří Čermák, Kindl, Hladík, Kaplan

Do soutěže byla zařazena tato mužstva: Ústí nad Orlicí, Vysoké Mýto, Luže, Lhotka n. Č. Tř., Moravany

Naše sestava v této sezoně byla nejúspěšnější a nebyla nikdy překonána. Sahráli jsme 14 zápasů, z toho 12 vítězných, 1 nerozhodný s Ústím, a to o prvé místo v tabulce. Naše družstvo získalo prvé místo díky lepšimu brankovému poměru. Prohráli jsme jen v Třebelchovicích, a to 6:5, které v té době byly na 1. místě krajského přeboru Hradeckého kraje. Doma jsme však zvítězili 5:4.

Ale za nejdramatičtější zápas lze považovat utkání v Ústí n/O. O tento zápas byl u nás v Rokytne takový zájem, že jsme si mohli dovolit najmout autobus, který byl přeplněn k prasknutí, neb se v něm tísnilo na 170 cestujících. Zápas byl zpočátku vyrovnaný, ale postupně jsme začínali prohrávat a 7 minut před koncem Ústí vedlo 5:2. Naši příznivci nás začínali na kluzišti opouštět a odcházeli do autobusu. Ale stálo se nečekané a my jsme za 6 minut dali 3 branky, výsledek byl 5:5, a to nám stačilo na prvé místo. Naši příznivci se vrátili. Ale ústeční fanouškové se nemohli s výsledkem smířit a chtěli napadnout rozhodčího Jindru Bareše, který písal za nedostavivšího se rozhodčího a dále Josefa Husáka, který vstřelil 4 branky. Proto každý náš bojeschopný hráč i příznivec dostal do ruky hokejku na obranu a v semknutém šiku jsme jako hbité pomalu postupovali k našemu autokaru a tak se vše skončilo jen slovními potyčkami.

Po této úspěšné sezoně byla 24. února 1949 večer svolána valná hromada oddílu ledního hokeje. Protože tehdy ještě bylo lístkové hospodářství, obešli jsme naše občany a každý se snažil dát, co mohl: maslo, mouku, vejce, cukr. Ženy a dívky napekly cukroví, br. Fr. Čermák zajistil jídlo a občerstvení a tak ze schůze se stal malý banket pro 170 příznivců našeho hokeje. Potom pokračovala teneční zábava.

K tanci a poslechu vyhrávala místní dobrovolná kapela. Náš příznivec Franta Cenčík se ve svých vložkách a parodiích postaral o zpestření naší zábavy. Stojí ještě za zmínku, že náš zapisovatel ing. Havlíček se o této schůzi vyjádřil takto: Můžeme si jenom přát, aby i příští sezona byla tak úspěšná jako tato a aby byla opět zakončena takovým zdařilým večerem.

momentka z roku 1948
kluziště s novými mantinely

Sezona 1949 - 1950

Předsedou hokejového oddílu byl zvolen ing. Havlíček, místopředsedou B. Hofman, náčelníkem Zd. Izák. Po reorganizaci soutěží hrál Sokol Rokytno mistrovské zápasy s těmito kluby: Chvojenec, Dolany, Sezenice a Čeperka.

Složení mužstva: Jindřich Pulpán
Jar. Bareš, Zd. Izák, Mir. Izák, J. Čermák, Kindl, L. Kašpar, Jar. Dibelka, Fr. Kašpar, Jiří Vlasák, Jar. Hladík

Sezona 1950 - 1951

Funkci předsedy hokejového oddílu vykonával B. Hofman, náčelníka asoučasně kapitána Jaroslav Bareš.

V soutěži jsme byli s těmito kluby: Holice, Brloh, Čeperka, Chvojenec Dolany

Složení I. mužstva: J. Pulpán

Jar. Bareš, J. Vlasák, J. Dibelka, Jar. Kašpar, Kindl, Vl. Opa, Zd. Beran, Slabý, Jan Trojan

Sehráli jsme 12 zápasů, z toho 6 vítězných a 6 porážek. O prvé místo v mistrovství II. třídy jsme prohráli s Dolany 2:3.

Sezona 1951 - 1952

Předsedu i nadále vykonává Boh. Hofman, kapitánem je Josef Husák.

V této sezoně byl v okresním městě Holice v Č. ustanoven okresní výbor ledního hokeje. Sokol Rokytno zde zastupoval Jindřich Pulpán. Hrál se o mistra okresu a účastníky byly oddíly Rokytno, Chvojenec, Turovoměstecký, Dašice.

Naše sestava: Pulpán (Bareš)

Husák, Vl. Opa, J. Vlasák, Kašpar, Trojan, Mohaupt, Dibelka, Danihelka, Jiří Jedlička, Slabý, Jiří Zběhlík, Fr. Zběhlík, Fr. Nebeský, Jos. Nebeský, Fr. Klouček.

Okresní soutěž jsme vyhráli a postoupili jsme do výřazovací kvalifikace o postup do krajské soutěže. Hráli jsme na Zimním stadionu v Pardubicích. Prvý zápas jsme hráli s vítězem okresu Chrudim - Evou Chrudim a vyhráli jsme 8:5. Výsledek však měl být 13:5, ale rozhodčí, který zápas řídil, byl před několika lety po zápase u nás vypískán našimi fanoušky a takto byl vyprovozen až za Kosiňovi. Po tomto zápase v Pardubicích prohlásil: Teď jsem se s Rokytnem vypořádal.

Další zápas jsme hráli s Kosmosem Čáslav a díky jejich vynikajícímu bruslaři a střelci Jiráčkovi, který nám dal 3 branky jsme prohráli 4:1 a do krajské soutěže jsme nepostoupili.

Sezona 1952 - 1953

Kapitánem byl zvolen Josef Husák, jednatelém Jiří Zběhlík. V okresní sekci ledního hokeje nás zastupoval Josef Husák, který se stal jejím předsedou.

Hrál se opět okresní přebor, který jsme vyhráli a postoupili do krajského kola soutěže.

Sestava I. mužstva: Pulpán (Bachura Josef)

Jos. Husák, J. Zběhlík, Opa, Fr. Zběhlík, Hronek, J. Čermák, Jan Trojan, Jar. Kašpar, Fr. Mohaupt, Sl. Slabý, Danihelka, L. Kudrna

Po mistrovském zápase se Sokolem Horní Jelení bylo docíleno fantastického výsledku 47:0 pro Sokol Rokytno.

Sezona 1953-1954

Předseda: František Svědihroh

Jednatel: Jiří Zběhlík

Trenér : Jaroslav Bareš

Kapitán : Josef Husák - František Mohaupt

V této sezoně se hrálo mistrovství v krajské soutěži s těmito kluby: Slavoj Polička

Slovan Litomyšl
Jiskra Ústí n/Orl.
Spartak Chocen
Jiskra Hlinsko

Hrálo se dvoukolově. My jsme měli nevýhodu v tom, že všichni účastníci měli vzhledem ke své poloze led dříve než my. Trénink na Zimním stadionu v Pardubicích pro nás nepřicházel z finančních důvodů vůbec v úvahu.

Náš první zápas s Poličkou jsme měli sehrát u nás v Rokytně. Protože však u nás nebyl led, museli jsme jet do Poličky, kde jsme dosti vysoko prohráli, což mužstvu na důvěře nepřičalo.

My jsme se rozehráli až ve druhé půlce soutěže, kdy jsme doma porazili celek Hlinska 17:2 a dosud neporažený celek Litomyšle, který jsme porazili v poměru 5:4. V tomto zápase jsme vedli už 4:0, ale soupeř vyrovnal na 4:4. Poslední branku jsme přece jen dali my a jejím střelcem byl L. Kudrna. V tomto zápase hrála obrana - Jiří Zběhlík a Josef Husák celý zápas bez střídání.

V příštím kole porazila Litomyšl Poličku 9:1 a hráči Litomyšle se těšili na odvetu s námi i s úroky. Připravili jsme led jako zrcadlo. My jsme však měli štěstí v tom, že se nám z vojny vrátili těsně před tímto zápasem dva výborní hráči, kteří hráli za vojenskou tělovýchovnou jednotu. Byli to Ladislav Kašpar a Zdeněk Izák.

K zápasu jsme nastoupili v sestavě:

brankář - Jindřich Pulpán
obrana - Zdeněk Izák, Josef Husák, Jiří Zběhlík
útoky - Ladislav Kašpar, František Mohaupt, Jar.
Kašpar, Jiří Čermák, Jan Trojan, Ludvík
Kudrna

Po první třetině jsme vedli 2:1 a u soupeře se začala projevovat nervozita. Jejich kapitán nešel o přestávce ani do kabiny. Druhou branku v této třetině dal náš obránce Jiří Zběhlík, když k našemu údivu projel celým kluzišťem a branku vsítil.

Zvítězili jsme 6:4, když i v tomto zápase dal poslední branku Ludvík Kudrna. Tehdy jsme byli na vrcholu svého štěstí.

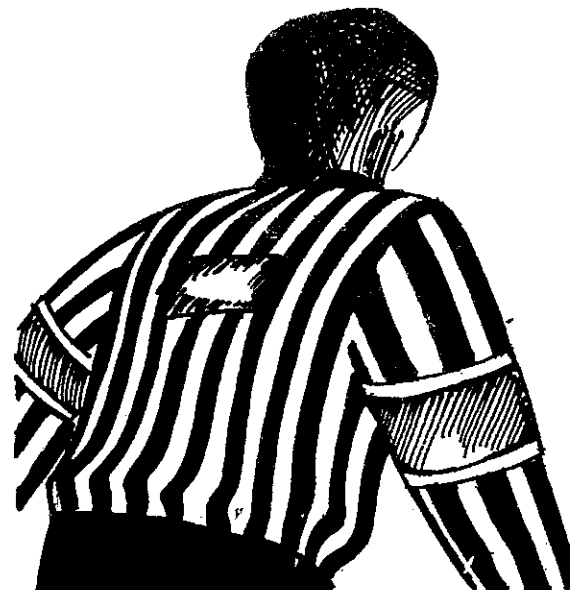
Před tímto zápasem se vsadil náš veliký příznivec, který na žádném zápase nechyběl, Václav Kropáček s vedoucím místního hotelu o 100 Kčs, že Rokytno vyhraje. Po zápase však svého partnera nenašel a tak o sázku přišel.

Tento zápas s Litomyšlí a zápas v Třeběchovicích v roce 1949 považuji za nejlepší zápasy za dobu mé desetileté aktivity jako hráče v dresu č. 9 v Rokytne.

zleva: rozhodčí Čechmánek
Lad. Kašpar, Jos. Husák, Jan Vrbata, Danielka Fr.,
Jiří Čermák, Jindřich Pulpán -brankář, Zdeněk
Izák, Jiří Zběhlík, Jiří Vlasák

snímek z roku 1954

Vzpomínka na muže v pruhovaném - Jan Trojan

Muž v pruhovaném, se kterým jsem se setkával na kluzišťích a to nejen v Rokytne, ale s kterým jsem se osobně stýkal v civilním životě na svém působišti v České Třebové a který nám všem přinesl řadu nezapomenutelných příhod a veselých vzpomínek na sportovní život byl pan Jaroslav Čechmánek.

Na jednu z příhod, která se stala pravděpodobně v sezoně 1948-49 vzpomínám nejčastěji. Jmenovaný rozhodčí byl velmi přísný. Za každý nepatrný přestupek proti pravidlům vylučovat, a to vždy spíše hostující hráče, tehdy nás v zápase Lhotka u Č. Třebové - Rokytno. Protože jsem se s ním setkávali na našich zápasech takřka pravidelně, znal nás hráče jmény a při přestupku vyzval provinilce k odjezdu na trestnou lavici příjmením. Přestupků se tehdy dopouštěl náš hráč ing. Vlad. Havlíček. Když měl být vyloučen snad po třetí, vylučoval ho sudí slovy "Havlíček ven!". Hra byla přerušena a trestaný hráč na toto oslovení vůbec nereagoval, až po důrazném opětovném oznámení trestu rozhodčím. Vylučovaný hráč popojel k rozhodčímu a poopravil ho v tom, že není Havlíček, ale inženýr Havlíček. Rozhodčí nejprve strnul a po několika vteřinách rezolutně prohlásil: "hráč ing. Havlíček - v e n !"

Osobité vlastnosti rozhodčího Čechmánka při řízení zápasů byly svým způsobem výjimečné a nezapomenutelné. Uplatňoval přitom výraznou suverenitu, která byla pro přítomné diváky atraktivní podívanou, zejména při řešení potyček a soubojů hráčů u ohrazení. S oblibou a patřičnou vehemencí vedl dialogy s hráči a přítomnými diváky po odpískání přestupků ve snaze působit na ně výchovnou formou. Jeho dobře míněná slova se často setkávala s neporozuměním. Odměna za ně byly i urážlivé pokriky.

Za náš oddíl muže v pruhovaném zastupovali Josef Bareš a Jindřich Bareš, kteří se této činnosti dlouho věnovali. Každý klub nebo oddíl musel totiž mít nejméně jednoho člena odbočky rozhodčích.

POZEMNÍ HOKEJ

V roce 1943 se u nás začal hrát pozemní hokej. Jelikož se hole na tento málo rozšířený sport nedaly koupit, vyrobil nám je náš obětavý funkcionář František Svědich. V tomto roce se hrálo jen pro zábavu, ale v roce 1944 jsme se přihlásili do soutěže, ve které hrála ještě tato mužstva: Heřmanův Městec a Hradenín v Kouřimí.

zleva: Zdeněk Mazura, Jindra Bareš, Vlad. Havlíček, Josef Pulpán, Václav Smetana, Josef Husák, Jaroslav Bareš

snímek z roku 1944

Nezapomenutelnou mám vzpomínku na zápas v Hradeníně koncem července 1944. Ráno jsme odjeli na kolech do Pardubic na nádraží. Bylo to asi týden po prvním leteckém náletu na Pardubice, kde byl hlavně zasažen Židov s Trnkovým statkem, což nám zrovna moc nepříspělo k naší náladě. Když jsme dojeli na nádraží, rozezvučely se sirény a my jsme byli zahrnutí do protileteckého krytu ve sklepě hotelu Libuše. Asi po dvou hodinách byl nálet odvolán a my jsme pokračovali v cestě vlakem do Kolína, dále do Zámku, kde na nás náš soupeř čekal s konmi a v košatině nás odvezl na místo zápasu v Hradeníně. Celou cestu nás provázela velká bouřka, blesk při cestě zapálil stoh. V Hradeníně měli vybudováno nové krásné hřiště, ale při zápase se nám hole bořily do rozmočené škváry stejně jako těžký míček. Zápas po vyrovnané hře skončil nerozhodně 2:2. Horší bylo, že 2 domácí hráči byli vážně poraněni. Jeden měl poraněné oko, druhý temeno hlavy a byl nemocen asi 3 měsíce. Po zápase jsme se umyli ve staré silážní jámě a pak jsme šli do místního hostince, kde se při gramofonu tancovalo, ačkoliv to bylo ve válce zakázáno. V pozdních nočních hodinách nás opět odvezli k vlaku a ve 4 hodiny ráno jsme na kolech přijeli z Pardubic domů.

V soutěži jsme obsadili první místo a měli jsme postoupit. Celkem však hrálo málo klubů, takže náš postup měl být do ligy. Měli tam hrát mužstva ze vzdálených měst, což bylo pro nás finančně neúnosné. Proto jsme od dalšího hraní upustili. Jen stará fotografie nám připomíná, jak naše mužstvo hrdě neslo na svých prsou jméno své rodné obce.

V mužstvu hráli: V. Smetana - branka, Jindřich Bareš, Zdeněk Mazura, Josef Pulpán, Vlad. Havlíček, Jaroslav Bareš, Josef Husák

Po roce 1954 nastupuje nová generace hráčů, kterých v Rokytně bylo stále dost. Ovšem stále potíže se zajišťováním lediště, nedostatek funkcionářů a další problémy způsobily, že se přestala hrát soutěž a hrálo se jen přátelsky.

Nejčastějšími soupeři byl Chvojenec, Třebechovice, Holice a další. Za tu dobu se nám nepodařilo zachytit ucelenou vzpomínku nebo dokumentaci o našem ledním hokeji. Je to ke škodě samotných hráčů. Jednou z příčin bylo i to, že počasí v zimě bývalo bez delšího období mrazů, nebo mrzlo jen málo. Nakonec zaniklo i naše kluziště na návsi.

Současnost je taková, že se hraje na leď umělém, někdy i přírodním, ale jen ve městech. Nová doba dala nové možnosti cestování autobusy, takže ony doby, kdy celé mužstvo jelo za úporného mrazu hrát do Vysokého Mýta jsou už jenom a jenom vzpomínkou na onu nesmírnou obětavost nejen hráčů, ale i příznivců.

Nová éra ledního hokeje v Rokytně začíná na podzim roku 1983, kdy byla zakoupena výstroj pro 20 hráčů a 2 brankáře.

První oficiální zápas na turnaji Velkovýkrmen Pardubice byl odehrán v březnu 1984.

V této sezoně 1983/84 byli v kádru mužstva:

Brankaři: Kašpar Ladislav, Miroslav Dědek

Obránci: Pavel Mareš, Pavel Kunart, Jindřich Jirout, Jiří Kocián, ing. Ivo Minařík, Luboš Siřišťe, Petr Vilím, Jaroslav Šolín, ing. Jan Kopřiva, Bohuslav Brutar

Útočníci: Milan Erber, Roman Jeník, Roman Izák, Ladislav Hypeký, Radomír Trnka, Jiří Trnka, Pavel Kulháněk, Miroslav Boukal, Václav Čepek, Jiří Izák, Karel Procházka, Libor Kašpar

Změny v kádru hráčů: v roce 1984 odešli na vojnu Karel Procházka a Pavel Mareš. Pro překážky v možnostech trénovat odešli hráči: Siřišťe, Kocián, Vilím, Izák. Nově přibyli: Víta Horák, Jiří Hronek

Sezona 1985/86 - z mužstva odešli: Jiří Trnka, Josef Hejný
začlenění byli: Radomír Horák, Karel Hrdý, Ilja Mroviec

Sezona 1986/87 - z mužstva odešli: Karel Hrdý, Ilja Mroviec
začlenění byli: Krajhanzl Pavel, Robert Zbudil
z voj. pres. služby se vrátili: Pavel Mareš, Karel Procházka

Funkci trenerů od roku 1983 vykonávali Jiří Trnka st.
Jan Vrbata st.

V sezoně 1985/86 z funkce trenéra odstoupil Jan Vrbata a nově začal mužstvo trénovat Bohuslav Brutar

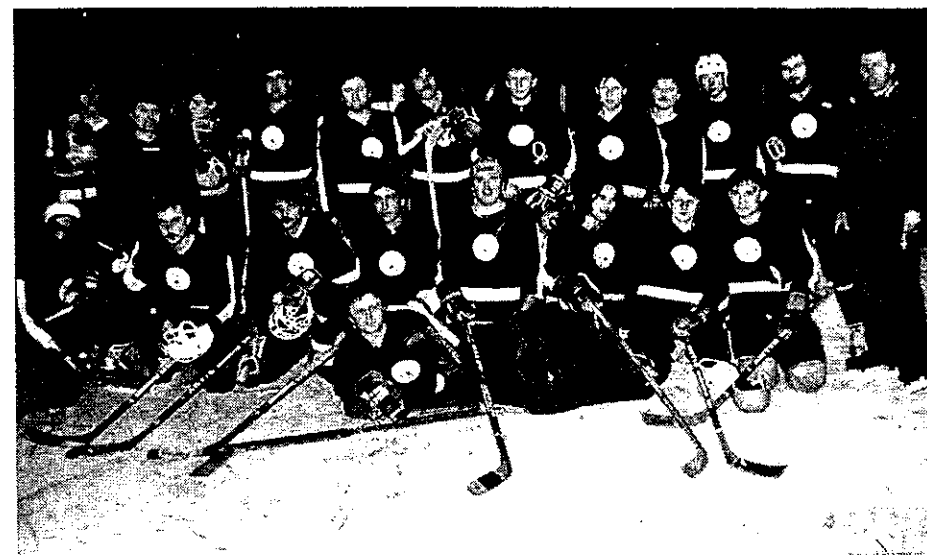
V sezoně 1987/88 z mužstva k výkonu voj. pres. služby odešli: Jiří Hronek, Radek Horák, Víta Horák

V této sezoně byli v kádru mužstva tito hráči:

Brankaři: Miroslav Dědek, Ladislav Kašpar

Obránci: Ing. Ivo Minařík, Pavel Kunart, Pavel Mareš, Jaroslav Šolín, Karel Procházka, Miroslav Rychter

Útočníci: Milan Erber, Roman Jeník, Ladislav Hypeký, Radek Trnka, Pavel Kulháněk, Miroslav Boukal, Miroslav Horák, Pavel Krajhanzl, Vítězslav Erber, Libor Kašpar, Robert Zbudil

snímek ze zápasu s Nekoří 1987

zleva horní řada: Krajhanzl, trenér Trnka, Rad. Trnka, ing. Minařík, Šolín, Boukal, Hronek, Zbudil, Víta Erber, Jeník, Izák, trenér Brutar
dolní řada: Hypeký, Rychter, Procházka, Kašpar, Milan Erber, Víta Horák, Radek Horák, Kulháněk
brankář: Ladislav Kašpar

Výsledky hokejového oddílu

Sezona 1983/84

Čtvrtý ročník poháru Velkovýkrmn

Rokytno - Ráček Pce	2:9	1) VŠCHT	8 bodů
" - VŠCHT Pce	3:23	2) RÁČEK	6 b
" - OS SNB Pce	5:1	3) Rokytno	4 b 14:33
" - Kovopodník Pce	4:0	4) Kovopodník	2 b
		5) OS SNB	0 b

Okresní soutěž "B" po druhé části

Rokytno - Velkovýkrmny Pce	2:0	1) Velkovýkrmny	4 b 21:13
" - OÚNZ Pardubice	6:3	2) Dopr.podník	4b 18:14
" - Dopravní pod.Pce	3:5	3) Rokytno	4b 11:8
		4) OÚNZ	0b 11:26

fotografie z tréninku v Třebelohovicích

zleva: stojící-Kunart, Boukal, Mládek, Procházka, Hejný,
R. Trnka, Jirovt, Hypský, Brutar, Solín,
B. Kopřiva - nynější trenér hokejového
mužstva NHL Hradec Králové, Jeník
klečící-Kulhánek, J. Izák, Siřišťě, Mareš, Kašpar,
Dědek, R. Izák

Sezona 1984/85

Pohár SČSP

Rokytno - SNV Pce	4:3	1) Plynostav	8 b
" - Chvojenec	1:1	2) Rokytno	5 b 14:18
" - OS SNB	7:1	3) SNV Pce	4 b
" - Plynostav	2:13	4) Chvojenec	3 b
		5) OS SNB	0 b

Okresní soutěž "B"

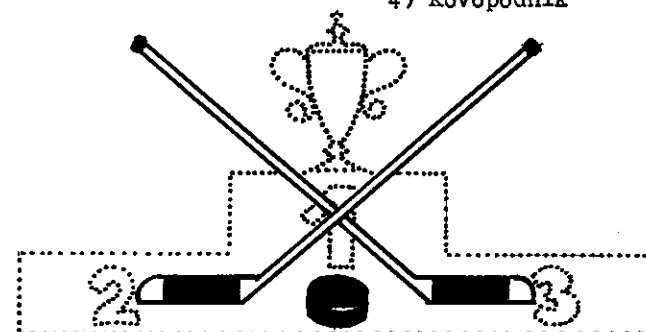
Rokytno - Dašice	0:3	Rokytno - Moravany	6:0
" - Kovopodník	1:6	" - Chvaletice	10:1
" - Bukovka	2:4	" - Přelouč	2:1
" - TMS Pce	1:4	" - OS SNB	6:2
" - Veselí	4:10	" - Dolany	5:3
" - Jesenčany	7:3		

Konečné pořadí:

1) Kovopodník	59:29	18 b
2) Dašice	60:34	16 b
3) Dolany	51:38	16 b
4) Veselí	52:34	14 b
5) Bukovka	44:33	14 b
6) TMS Pardubice	51:34	12 b
7) JZD Rokytno	46:45	12 b
8) Moravany	45:46	10 b
9) Chvojenec	35:27	9 b
10)Jesenčany	30:48	7 b
11) OS SNB	29:49	6 b
12) Přelouč	18:54	2 b
13) Chvaletice	23:72	2 b

Pohár Velkovýkrmn

Rokytno - VŠCHT Pce	1:12	1) VŠCHT	6 b
" - Kovopodník	7:1	2) Rokytno	4 b 11:15
" - Dašice	3:2	3) Dašice	2 b
		4) Kovopodník	

Sezona 1985/86

Pohár SČSP

Rokytno - VŠCHT	0:8	1) VŠCHT	6 b	
" - Agrostav	4:7	2) Agrostav	4 b	
" - Průmstav	6:0	3) Rokytno	2 b	10:15
		4) Průmstav	0 b	

Branky - R. Izák - 4, Jeník - 3, Erber - 2, R. Trnka - 1

Okresní soutěž "B"

Rokytno - Dašice	7:4	1) Dašice	9 b	45:30
" - Jesenčany	5:2	2) Drahstáv	9 b	35:39
" - Chvojenec	5:2	3) OÚNZ	8 b	35:52
" - Drahstáv	3:3	4) Rokytno	7 b	28:25
" - Bukovka	1:3	5) Bukovka	7 b	25:27
" - Moravany	4:7	6) Chvojenec	6 b	29:23
" - OÚNZ	3:4	7) Jesenčany	6 b	27:33
		8) Moravany	4 b	36:31

Branky: Jeník, V. Horák - 5, Lib. Kašpar, Erber, Izák, R. Trnka, Hronek - 3, Čepek, Hrdý, Minařík - 1

Pohár velkovýkrmů

Rokytno - Agrostav	2:5	1) Agrostav	8 b	
" - OÚNZ	1:3	2) Veselí	4 b	
" - Veselí	3:5	3) OÚNZ	4 b	
" - SNV Pce	6:2	4) Rokytno	2 b	12:15
		5) SNV Pce	2 b	

Branky - Izák, Trnka R. - 3, Jeník, V. Horák - 2, Kunart, Hronek - 1

Sezona 1986/87

Pohár SČSP

Rokytno - VŠCHT	3:13	1) VŠCHT Pce	8 b	46:14
" - OS SNB	4:6	2) SSM SNV Pce	6 b	38:19
" - Kovopodnik	2:5	3) Kovopodnik	4 b	12:29
" - SSM SNV	6:10	4) OS SNB	2 b	17:32
		5) JZD Rokytno	0 b	15:34

Pohár Velkovýkrmů

Rokytno - SSM SNV	3:6	1) SSM SNV	8 b	30:11
" - Plynostav	7:7	2) Plynostav	5 b	39:23
" - Dašice	1:6	3) Dašice	4 b	22:20
" - St. statek	5:6	4) St. statek	2 b	15:43
		5) JZD Rokytno	1 b	16:25

Okresní soutěž "B" po nadstavbě

Rokytno - Semín	1:4,4:13	1) Semín	17 b	66:28
" - Dašice	3:6,4:7	2) Dašice	15 b	40:29
" - Drahstáv	5:6,9:7	3) Drahstáv	11 b	50:52
" - Moravany	4:2	4) Rokytno	8 b	45:53
" - Bukovka	1:3	5) Moravany	11 b	49:37
		6) Bukovka	10 b	41:30
		7) Chvojenec	8 b	30:48
		8) Jesenčany	0 b	20:64

Sezona 1987/88

Pohár SČSP

Rokytno - Agrostav	5:8	1) Semín		
" - Semín	3:10	2) Agrostav		
" - Veselí	4:2	3) Dašice		
" - Dašice	0:3	4) Rokytno	2 b	12:23
		5) Veselí		

Okresní soutěž "B" po nadstavbě

Rokytno - Chvoletice	3:3,5:5	1) St. statek	16 b	69:43
" - OÚNZ	7:2,6:3	2) Dašice	15 b	57:31
" - Kovopodnik	7:4,4:1	3) Racek/B	12 b	48:33
" - St. statek	3:4	4) Bukovka	9 b	39:42
" - Dašice	3:2	5) Rokytno	11 b	44:41
" - Racek/B	3:11	6) Chvoletice	8 b	31:50
" - Bukovka	3:6	7) OÚNZ Pce	5 b	35:64
		8) Kovopodnik	4 b	35:53

++ Pozn. - Skupina se rozdělila po sehrané úvodní části každý s každým

Vydavatel: JZD Rokytno v roce 1990, v nákladu 150 výtisků
Redakční skupina: Jan Kopřiva, Jaroslav Bareš, Josef Husák,
Ladislav Kašpar, Ladislav Kašpar ml.,
ing. Ivo Minařík

Neprodejné!

Povolil: OK ONV Pardubice, č.j. krlt 4/90

Vytiskl: AGRODAT, závod Nové Město nad Cidlinou - 277/90